

Mirosław Lalak

"Tyle hałasu-o nic? Wspomnienia", Tadeusz Drewnowski, Warszawa 1982 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 26/1-2 (87-88), 373

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ DREWNOWSKI Tadeusz: Tyle hałasu - o nic? Wspomnienia.
Warszawa 1982, Czyt., ss. 198, zł 90,-

Książka zawiera pięć szkiców wspomnieniowych, które - jak zaznacza autor we wstępie - "są rzeczywiście wspomnieniami, tzn. nie korzystają z licencji literackiej". Zasadniczo wspomnienia obejmują okres okupacji i prowadzone są do roku 1956. Interesująco napisane stanowią świetny, mimo wielu nieścisłości, dokument, sugestywnie oddający klimat epoki. Dla dziejów świadomości powojennej znaczące są zwłaszcza dwa szkice: "Łódź - moja rewolucja" i "Niezapomniany okres miniony".

BP/87/88/52

M.L.

/II/ DYBCIAK Krzysztof: Personalistyczna krytyka literacka. Teoria i opis nurtu z lat trzydziestych. Wrocław 1981, Oss., PAN IBL. Z Dziejów Form Artystycznych w Literaturze Polskiej, t. LVII, ss. 225, zł 75,-

Opis nurtu personalistycznego w polskiej krytyce literackiej lat trzydziestych, na który składały się głównie dokonania "pokolenia 1910" (m.in.: K. Wyki, T. Parnickiego, L. Frydgo, B. Micińskiego, W. Kubackiego). Książkę otwierają rozważania teoretyczne na temat istoty, funkcji i granic krytyki oraz refleksje metodologiczne. Fragment rozprawy, poświęcony dokładniejszemu omówieniu zagadnienia obecności personalizmu w literaturze i piśmarstwie humanistycznym, stanowi wprowadzenie do zasadniczej problematyki pracy. Dalsze jej partie są próbą rekonstrukcji i interpretacji działań polskiej krytyki personalistycznej w latach trzydziestych. Rozprawę zamykają ustalenia dotyczące historycznoliterackiego miejsca nurtu oraz ogólna charakterystyka światopoglądu polskich krytyków i eseistów nurtu personalistycznego.

BP/87/88/53

M.K.